

Szólt az Isten egykor

Ábrahám elhívása

Hamar I.

J. Vit

Dm B F G B C Dm

1. Szólt az Isten egykor: „Ábrahám! Indulj el, s utad bízzad rám!

F C Dm A F C Dm A

Ál-dott lesz, ki jót tesz vé-led, Á-tok sújt-ja el-len-sé-ged;

Dm B F Gm Dm A Dm

Nagy és erős néppé teszlek még, Benned megáldatik minden nép.”

2. Elindult e szóra Ábrahám, Ment és ment át a nagy pusztán. Hosszú útját hittel járta, Míg el nem ért Kánaánba; Iránytűje volt az Úr szava, S hű útitársa az Úr maga.

3. Hívök példaképe, Ábrahám, Én is bár utad járhatnám! Hív az Úr, már régen érzem, Most itt állok útra készen; Kezed, Uram, hitben megfogom, És reád bízom a holnapom.